

למנצח היודק

להעביר לבחיר ת'מידיו את מורשתו הרוחנית.

קלות וחיירות

אך המנצח לא הסתפק בנצחונו ובשרביט הניצוח. הוא נתגלה ככשרון מקורי לא פחות גם בשטח הקומפוזיציה. כשחזרו והתעוררו בו ב'1942, בהשפעת ישראל המתעוררת החוויות היהודיות, שהיו חביות בו מאז ילדותו, חיבר סימפוניה בעלת צורה מיוחדת, שבביצועה משתתפת זמרת השרה פרקים ממגילת איכה. מיד עם ביצועה הראשון זכתה ירימיהו להערכה כללית, הוכתרה בפרס של איגוד המבקרים המוסיקליים בארצות-הברית. יצירות נורספות, כמו הסימפונייה השנייה, תקופת החרדה, עוררו גם הן הד בינלאומי.

כצעיר אמריקאי טיפוסי, לא יכול היה ברנשטיין להסיק תפקי ביצירות כבודות, שנועדו לאולם הקונצרטים, כתב גם מספר גדול של הצגות מוסיקליות קלות המוסיקה בלבט, שעשועים לכן, אותה כתב במשותף עם ג'ורג' רובינסן, הרקוד הנוודע שביקר אחר כך בכנס ריקודי העם בדליה. היתה הראשונה בשרשרת ההצלחות. הוא חיבר גם את המוסיקה ליום אחד בניו-יורק. ההצגה הסרטה

טוב ליבו הרגיל של נשיא המדינה שופע אל ברנשטיין, שגילה מחדש את עמו ואת ישראל בימי הקרבות. לאשתו הצ'יליאנית קשה להסתגל לחוסר הרשמיות.

אחר-כך, בהשתתפות ג'ון קלי, הביאה למחברה הכנסות ניכרות. ההצלחה החדשה ביותר: עיר הפלאים, הנוסחה הנוספיקלית של אחותי איילין. המוצג עתה בקאמרי, לה מנבאים המבקרים הצגות משך שלוש השנים הבאות.

בארוחת בוקר. דג מלח

הצגות אלה הן המאפשרות לברנשטיין להיענות להזמנות כמו זו של התזמורת הישראלית. הוצאתו בביקור מעין זה עולות בהרבה על כל מה שהתזמורת יכולה לשלם לו. אולם ברנשטיין נענה להזמנות אלה בנפש חפצה. יומיו הטיפוסי בישראל מלא וגדוש. הוא מתעורר בשיעור המוקדמות של הבוקר, אוכל את ארוחת הבקר במיטתו, למורת רוח אשתו, התרגל ברנשטיין להרכב מרזר של ארוחת הבוקר האמריקאית האופיינית עם מאכלים ישראלים טיפוסיים. עד היום אין פליציה יכולה להבין כיצד מסוגל בעלה לאכול דג מלוח בארוחת הבוקר. היות וברנשטיין דוגל בניצוח עליפה (בניגוד למנצחים אחרים, הנוהגים לעיין בפרטיטורה בשעת ניצוחם), חייב הוא להקדיש כל יום שעות רבות לעיון ביצירות, עליהן הוא עומד לנצח. בעבודתו זו הוא מסניע רק לעתים

ההופעה מנצל ברנשטיין את הזמן לטיול בירושלים, נפגש עם עתונאים שחזרו מאחת הפעולות של זתמרן. התנברות ה"כחולים" על ה"רוקים", עליה הוא שומע מפהם, מעוררת כנראה את שביעת רצונו. אולם יש יסוד להניח שהיה שבע-רצון לא פחות גם אילו היו פני הדברים הפוכים.

לפני

אהרר

ההופעה בא תורם של מלקטי החתימות. עבודת המנצח אינה כל כך קלה. רחוקות בפסנתר. לעומת זה, הוא מבלה שעות רבות ליד הפסנתר, בחזרות על היצירות אותן הוא מבצע בעצמו, גם זאת בעליפה, יחד עם התזמורת. כמו כן, אין ברנשטיין מרשה לעצמו להזניח אפילו בסיווריו הממושכים על פני העולם, את מלאכת היצירה. בשהותו בישראל הוא עובד על קטע לכינור ותזמורת ואופרה שקלילה מספרת על נעוריו המלך דוד.

עד בוא הזמן

עבודתו משאלרה לו רק מעט מאד שעות פנאי, אותן הוא אוהב לבלות, יחד עם אשתו, בשחיה בים, בחוף רידינג. את שאר הזמן התופשי מבלה הזוג בטיולים ממושכים על פני כל הארץ, מגלה עניין בכל צדדי חייה. כאשר יסיים את 22 הקונצרטים עם התזמורת בארץ, צפויה כבר לברנשטיין סידרה שלמה של קונצרטים במקומות אחרים: מי כאן יטוס לרומא, ינצח על סידרת קונצרטים בלה-סקאלה שבמילאנו, בפלורנץ וברומא. אחר כך הוא מקווה לבקר בבלגראד ובלונדון. אחר כך? "ניו-יורק, פריז, מי יודע? עד שיבוא הזמן — לחזור שוב לישראל."

משתתקים חיי המשפחה. המנצח-הקומפוזיטור יושב מתאמן שעות ארוכות לקראת הופעתו, בה אין הוא מסיירות. "לכל מוסיקאי" אומר הוא "ישנן תקופות של מות. אני שרוי כרגע בתקופה של אהבת מוצרט, ומדבר המנצח והקומפוזיטור מסתכסכים לפעמים ביניהם.